

Posudek bakalářské práce Nikol Liškové Elektronické testy pro výuku českého jazyka

Cílem bakalářské práce Nikol Liškové bylo porovnat výhody a nevýhody různých aplikací určených k tvorbě testů. Vzhledem ke stanovenému cíli považuji za správné, že se autorka v první části práce nejprve zaměřuje na teorii testování, že věnuje pozornost vlastnostem didaktického testu, druhům testů i typům jednotlivých testových položek. Chybí zde však větší zacílení na elektronické testování a větší provázanost mezi teoretickou částí a následnou praktickou analýzou jednotlivých aplikací. Vzhledem k tématu práce je např. irelevantní zabývat se tím, že u úloh přiřazovacích „*není vhodné, aby žáci spojovali pojmy čárami*“ (s. 17).

Za ne zcela přesné či vhodné považuji zadání testové položky na s. 16: *Která varianta NENÍ pravopisně správně?* V jednotlivých bodech jsou různé věty s pravopisnými jevy, které nejsou „pravopisnými ani gramatickými variantami“. Vhodněji: *V kterém bodě NENÍ věta zapsána pravopisně správně?* Na s. 17 autorka uvádí *příklad úlohy s vícenásobnou odpovědí*. Přesnější by však bylo daný příklad označit jako *příklad úlohy s vícenásobnou správnou odpovědí*.

Autorka nedokázala vždy pravidla sestavování testových položek, o kterých pojednává v teoretické části, správně aplikovat na příklady testových položek uplatnitelných při výuce českého jazyka, které sama sestavila.

Na s. 15 uvádí, že v úlohách s výběrem odpovědí by nabízené možnosti měly být plausibilní, tj. stejně přijatelné, a „*všechny distraktory by měly disponovat přibližně stejnou atraktivitou, aby se snížilo riziko, že žák na první pohled vyloučí nejbanálnější odpověď*“. Na s. 29 však jako ukázkou úlohy s výběrem jedné správné odpovědi uvádí příklad obsahující do očí bijící distraktor.

B, F, L, M, P, S, V, Z jsou souhlásky

- měkké
- tvrdé
- vyjmenované
- obojetné

Při formulaci zadání testových položek se autorka dopouští nepřesností. Na s. 28 definuje oxymóron jako *protikladné spojení slov*. Přesnější je *spojení slov protikladných významů* či *spojení významově protikladných slov*.

Na s. 36 se uvádí, že „*ve výuce je důležitý generátor přezdivek (Name generator), vyučující se tím vyhne možným nepříjemným situacím*“. Při obhajobě by autorka měla toto tvrzení blíže objasnit.

Na s. 40 autorka uvádí, že v aplikaci ClassMarker lze vytvořit i „*úlohu Grammar, která slouží k hledání gramatických chyb v textu*“. Vhodnější vyjádření je na s. 43: „*V úloze typu Grammar testovaný hledá gramatické či pravopisné chyby.*“

Formálně i věcně je chybně zadána testová položka na s. 42. Následující tvrzení je označeno jako pravdivé: *Slova, která mají stejný kořen se nazývají slova příbuzná*. Při obhajobě by autorka měla vysvětlit, které znaky rozhodují o tom, zda slova můžeme označit jako příbuzná.

Nepřesné je zadání testové položky na s. 47: *Souvětí, které obsahuje více hlavních vět, se nazývá.....*

Formální chyby jsou i v testových položkách v příloze. (Např. překlep a tečka za větou tázací: *Kterou mluvnickou kategorie NEURČUJEME u sloves.*) Nevhodné je také zadání následující testové položky v příloze: *Může se přísudek vyskytovat v neurčitém slovesném tvaru?*

V kapitole Srovnání na s. 50 autorka hodnotí jako atraktivitu aplikace Kahoot! rytmickou hudbu, která řešení testových položek doprovází. Toto hodnocení považuji za subjektivní. Na téže straně se v odstavci věnovaném hodnocení funkce SMART Response v aplikaci SMART Notebook patrně nedopatřením objevuje název aplikace ClassMarker. Za diskutabilní považuji závěr, že aplikace ClassMarker se hodí spíše pro střední školy, protože varianty pravda a nepravda se zobrazují v angličtině jako True a False.

Kladně hodnotím přehledné tabulky na s. 52, které umožňují porovnání analyzovaných aplikací z hlediska zastoupení testových položek a časového limitu na jejich řešení.

V závěru práce autorka nejprve shrnuje poznatky z teoretické části bakalářské práce. Konstatuje, že didaktický test je nástroj, který slouží k měření výsledků výuky a „*oproti běžnému písemnému testu je navrhován odborníky, většinou spíše týmem odborníků*“. Takové standardizované testy však nebyly předmětem zkoumání její bakalářské práce. Tím byly aplikace, v kterých si elektronické testy může sestavit každý učitel sám podle svých potřeb a cílů, které takové testy sledují. Tím cílem nemusí být jen zpětná vazba pro žáky a pro učitele o

kvalitě osvojení si určitého učiva, ale také upevňování učiva i motivace. Další část závěrečného textu je vhodným shrnutím výsledků bakalářské práce. V bakalářské práci se vyskytuje větší množství formálních nedostatků.

S 14: Nadbytečná předložka V

S. 16: Chybná vazba: *porozumění psaného textu*

S. 23: V ukázce úkolu chybějící mezery: *K.H. Mácha, K.J. Erben*

S. 30: Nevhodně použito slovo *student*.

S. 35: Chybně užito malé písmeno: *i'm done*

S. 42: Chybějící interpunkční čárka v zadání testové položky: *Slova, která mají stejný kořen se nazývají slova příbuzná.*

S. 50: Chybná vazba: *ClassMarker disponuje oproti ostatním aplikacím mnoho rozšířených vlastností.*

S. 50: Chybný tvar: *...s jednou či více správnými odpověďmi...*

S. 50: Chybějící čárka: *Má ovšem omezené možnosti co se týká typů otázek.*

Přes uvedené nedostatky bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci DOBŘE.

Plzeň 28. 7. 2019

PaedDr. Jana Vejvodová, CSc.,
vedoucí bakalářské práce

Souhlasí s originalum

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury

